

POSTANOWIENIE

27 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 27 marca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Ż.M.
przeciwko D.Ś.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej D.Ś.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 25 kwietnia 2025 r., V ACa 81/24,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 25 kwietnia 2025 r., Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie z powództwa Ż.M. przeciwko D.Ś., o zapłatę, na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z 22 września 2023 r., oddalił apelację (pkt I) oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt II).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiódł pozwany, zaskarżając wyrok w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Przedmiotowa skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oprócz wymagań przewidzianych w § 1, skarga kasacyjna powinna zawierać

wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny (podobnie jak te z art. 398⁴ § 1 k.p.c.). Braki te należy traktować jako nieusuwalne. Taki wniosek można wysnuć z orzecznictwa SN powstałego w kontekście nieobowiązujących już przepisów odnoszących się do kasacji. (zob. postanowienie SN z 5 czerwca 2001 r., IV CZ 45/01; 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00; 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00).

W analizowanej w skardze kasacyjnej zawarto jedynie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale nie wyodrębniono uzasadnienia do tego wniosku. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na zbliżoną treść podstaw wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (punkt I.2)) skargi kasacyjnej) oraz zarzutów sformułowanych w skardze (punkty II.1.; II.8.).

W skardze kasacyjnej sformułowano jedno wspólne uzasadnienie dla wymienionych powyżej części skargi.

W orzecznictwie SN wskazuje się, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ mimo że argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (zob. postanowienia SN z 22 maja 2024 r., I CSK 786/24).

Uznaje się, że nie ma możliwości pośredniego wyartykułowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z innych wniosków formalnych. W konsekwencji tego nie można w treści uzasadnienia skargi kasacyjnej doszukiwać się fragmentów mogących wskazywać na uzasadnienie podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

4. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu

już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Piotr Telusiewicz

[SOP]